

DANNIK (1) *sb m*

D pl dannik(o)m.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Płacący daninę, hołdownik, lennik; stipendiarius a. tributarius alicuius, vectigalis homo Cn: A thim lyvdziom walfym. ktorzy na granyczy fą potrzeba. abifczyą mocno rofzkazaly. yfzbi [...] thim nyevolnikom a dannikom ktorzy tam fą. zlofczi czynycz niedalj. MetrKor 46/118.

Synonimy: hołdownik.

HJ